

Blij als maat 44 straalt!

“Als kind was ik al een beetje anders. Ik speelde weinig buiten, was wat dromerig en zocht mijn vertier meestal binnenshuis. Ik tekende veel en had daarbij een sterke voorliefde voor prinsesjes die ik uitbeeldde in de meest fantastische jurken. Maar ja, om dan direct naar de kunstacademie te gaan... of iets in mode te gaan doen... Ik had al een broer die kunstschilder was en mijn ouders wilden het ook niet te gek maken voor een goeie middenstandsfamilie. Om ze rustig te houden, belandde ik in het uitzendwerk, in kantoorbaantjes en nee, ik kan niet zeggen dat ik me daarin ongelukkig voelde. Ik had een rotsvast vertrouwen in mezelf en wist dat het op een dag allemaal goed zou komen.”

Addy van den Krommenacker, want daar gaat dit verhaal over, had het intussen druk genoeg met andere zaken: “Ik speelde in een band en kon via de muziek ook nog het een en ander doen op het gebied van mode. Op een gegeven moment kwam ik als verkoper in dienst bij de Tik-Tak boetiek van Frits van der Ven en die had snel in de gaten dat ik er kijk op had, want al heel gauw mocht ik de inkoop gaan doen.”

Van den Krommenacker verzorgde de styling van Sandra Reemer, die verschillende keren werd uitgeroepen tot de best geklede vrouw van Nederland, en Willeke Alberti. “Misschien dat ik daaraan ook een zekere naamsbekendheid dank, want met het echte ontwerpen begon ik pas veel later.”

In 1980 startte Addy zijn eigen kledingzaak met haute couture van Gucci, Versace, Ralph Lauren, Dolce & Gabbana en anderen. “In die tijd had ik ook echt het idee van: er is zoveel moois, er zijn zo veel grote merken, wat kan ik daar nog aan toevoegen?”

Dat bloed kruipt waar het niet gaan kan, is een cliché. “In 2000 lanceerde ik mijn eerste ontwerpen tijdens de Beau Monde Fashion Awards en een jaar later presenteerde ik mijn eerste volledige haute couture-collectie. De presentatie van mijn collectie is inmiddels een jaarlijks terugkerend evenement. De couture wordt gemaakt in Italië, in ateliers die ook werken voor Calvin Klein, Armani en Roberto Cavalli. Wat ze daar kunnen, krijgen ze hier in Nederland niet voor elkaar. Ik ben dan ook de helft van de tijd in Milaan. Ik leef gewoon in twee werelden. Sinds mijn eerste ontwerp lacht het geluk me toe: ik heb shows in Moskou, Montenegro, Kazachstan, Boedapest. Ik reis graag en het is een teken van erkenning. Niet zo lang geleden zat ik in de jury van America’s next topmodel. Ik kende het hele programma niet, maar toch leuk dat ze me daar voor vroegen!”

De collectie van Van den Krommenacker behelst niet alleen avond- en bruidskleding, maar ook mantelpakjes en tricot. “Ik vind het heerlijk om die te maken. Het is geweldig te zien wanneer een bepaald model mooi valt, goed past. Ik ben een stoffen-man, daar ben ik goed in: in de valing van de stoffen, de glans, de lichtval. Voor mijn avondcollecties gebruik ik ook glitter. Ik houd van vrouwelijke kleding met klasse, nooit over de top. Ik wil de positieve punten benadrukken, ik houd van de mode uit de vijftiger jaren. Soms erger ik me aan de tendens hier in Nederland van het bedekken van de armen en de nek. In Italië laten de vrouwen tot op hogere leeftijd wat bloot zien. En waarom niet? Ik vind het heerlijk om maatjes 36 te kleden, maar een vrouw met maat 44 die straalt omdat ze zich goed voelt in mijn creatie, maakt me echt blij.”

Heel even heeft Addy van den Krommenacker overwogen naar Amsterdam te verhuizen: “Toen dit pand vrij kwam, het een na oudste van de stad, besloot ik te blijven. Eigenlijk ben ik geen Bosschenaar, maar ik ben het wel geworden. De stad is ook zo mooi geworden, gemoedelijk, Korte Putstraat, veel op modegebied... Ik vind het leuk om de stad te promoten, tenslotte komen er veel mensen deze kant op omdat ik hier zit. Weet je? Het enige probleem is eigenlijk de A2!”